

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

XIX. De nullitate Edicti Senatus Lucernæsuper expensis Monialium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

Felix Sandali.
Dominicus Simonetti.
Tiberius Aftalli.
Joannes Maria Torri.
Comes Franciscus Piazza.
Franciscus Gerardini.
Paulus Hieronymus Torre.

Febr. 14., P. 2. nulla declarantur gesta a Seculari Potestate in Sabaudia, & Pedemontio adversus Monasterium Magnum S. Bernardi.

Venerabili Fratri Episcopo Constanien.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

XVIII. Statuitur, ut Festum S. Antonii de Padua sit de Præcepto in Hispaniarum, & America Regnis.

A Clemente XI. Const. ed. 1708., Dec. 6. P. 2. mandatum fuit ut Festum Conceptionis B. M. ubique de præcepto servaretur.

Dat. 27. Janu. 1722. Ann. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Credita Nobis Cælitus dispensationis ratio exigit, ut piis Orthodoxorum Regum, & Principum pietatis, aliarumque Christianarum virtutum decoribus multipliciter fulgentium votis ad augendam in Terris Sanctorum cum Christo in Cælesti Hierusalem regnantium qui tradita sibi talenta non defoderunt in Terram, sed uberi bonorum operum fructu multiplicarunt, venerationem laudabiliter tendentibus favorabilem assensum paterna benignitate præbeamus.

Preces Regis Catholici, & causæ statuti.

§. 1. Cum itaque sicut pro parte Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis nuper expositum fuit, ipse Philippus Rex pro singulari sua, Subditorumque suorum in Hispaniarum, & America Regnis eidem Philippo Regi subiectis degentium erga Sanctum Antonium de Padua Confessorem devotione, festum ejusdem Sancti Antonii in dictis Regnis de præcepto servari plurimum desideret. Nos devota, grataque animi intentione considerantes quod idem Sanctus illustra Sanctitatis Sæe monumenta reliquerit, & quot miraculis, quæ Divina bonitas, ejus intercessione operari dignata est eximie claruerit, ac proinde piis, enixisque memorati Philippi Regis precibus Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut perpetuis futuris temporibus festum ejusdem Sancti Antonii de Padua in memoratis Regnis, & Dominiis tamquam de præcepto servetur, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Statutum præd.

Clausula.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, caterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die XXVII. Januarii MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XIX.

Declaratur nullum Edictum Senatus ac Magistratus Lucernæ super moderatione subsidiorum dotalium, livellorum, aliarumque expensarum, Monialium, cum nonnullis Ordinationibus.

A Clem. XI. Const. edit. 1718. Dec. 10. P. 19. nullus declaratus fuit Tractatus Pacificationis inter Abbatem S. Galli, & Magistratus Bernen. & Tigurin. Et a Bened. XIII. Const. ed. 1726.,

Romanus Pontifex in sublimi Apostolicæ Sedis specula cum potestatis plenitudine a Domino constitutus, Ecclesiæ Jura ubique facta tueri, ac adversus quæcumque per quæ illis aliquid detrimenti inferri dignoscitur, tradita sibi Divinitus auctoritate vindicare tenetur, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, æquitati, & justitiæ, rectoque Ordini consentaneum esse in Domino arbitrat.

§. 1. Ad Nostri siquidem Apostolatus notitiam non sine gravi animi nostri molestia pervenit, quod nomine Moderni Prætoris, & Senatus, necnon Magistratus C. centum nuncupat. Oppidi Lucernæ istius Constanien. Diocæs. proderit quoddam Decretum, sive edictum non ita pridem evulgatum, quo inter alia Superiorissis Monasteriorum Monialium in eodem Oppido ejusque Dominio consistentium modus, & forma indicitur, quem de cætero in admissione, & receptione earumdem Monialium sequi, & servare debeant, ac subsidiorum, seu Eleemosynarum dotalium quantitas deinceps solvenda præscribitur, aliaque circa livellos, annualesque præstationes ipsis Monialibus assignandas, & expensas occasione earum Monachationis faciendas non minus temere, quam nulliter statuuntur, & ordinantur, prout in memorato Decreto, sive edicto, cujus tenorem non quidem illud approbandi, sed prorsus reprobandi animo præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus plenius dicitur contineri.

§. 2. Cum autem præmissa, ad quæ iidem Prætor, & Senatus, ac Magistratus manum in messem alienam extendentes, damnabiliter devenerunt, Ecclesiasticam libertatem, ac jurisdictionem Dei Ordinatione, & Canonice Sanctionibus constitutam aperte læserint, & lædant, nec ullo modo perferri, aut dissimulari valeant. Hinc est, quod Nos ex debito Pastoralis officii quod humilitati nostræ meritis licet, & viribus longe impari commisit Divina Dignatio prædictæ Ecclesiæ jura a pernicioso hujusmodi laicorum conatibus illæsa, & ilibata conservare cupientes, Decretum, sive edictum præfatum, sicut præmittitur, promulgatum, aliave quæcumque in præmissis, seu eorum occasione in præjudicium libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ quovis modo acta, gesta, & ordinata cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsitan quodcumque secuturis penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, & a non habentibus potestatem attentata, & de factis præsumta, nulliusque prorsus roboris, & momenti esse & perpetuo fore auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus; Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolutis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolutis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus.

§. 3. Distinctius propterea, ac in virtute Sanctæ obedientiæ mandantes omnibus, & singulis Abbatissis, Priorissis, ac quocumque alio nomine nuncupentur Superiorissis Monasteriorum Monialium hujusmodi, ipsisque Monialibus, aliis-

Dat. 27. Mart. 1722. An. 1.

Exordium.

Epitome Edicti, in quo determinantur Monialium subsidia Dotalia, Livella aliaque expensæ ab earum confanguineis faciendæ.

Causæ sequentis declarationis.

Declaratio nullitatis recentis Edicti, cum illius revocatione.

Mandatum hujus Constitutionis publicatio, & observantia sub poena Interdicti.

ve eorumdem Monasteriorum Superioribus, Economicis, administratoribus, & personis, ad quas ea res spectat, & pro tempore spectabit, etiam speciali mentione dignis, ne juxta præfati Decreti, seu Edicti tenorem puellas, aliasque Mulieres ad habitum, aut professionem Regulares recipiant, & admittant, vel alias eidem Decreto, seu Edicto quoquo modo pareant, sub Interdicti Ecclesiarum ipso facto absque alia declaratione per transgressores incurrenda pœna, cujus relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus, ac proinde fraternitati tuæ per eandem præsentem injungimus, quatenus hanc nostram declarationem, annullationem, & prohibitionem, cæteraque præfata Abbatissis, Priorissis, Superiorissis, Monialibus, aliisque personis prædictis quamprimum pronunciari, & ad earum notitiam pervenire cures, ipsarumque præsentium literarum exemplum authenticum in actis Curie tuæ Episcopalis ad perpetuam rei memoriam registrari, & servari mandes.

§. 4. Cæterum cum sicut etiam accepimus, nonnulli in Puellarum, & Mulierum prædictarum receptione ad habitum, & professionem hujusmodi in dictis Monasteriis abusus ob excessivam subsidiorum, seu elemosynarum dotalium, livellorum, annuarumve præstationum, aliarumque expensarum ea occasione fieri solitarum quantitatem, quibus in hisce præsertim rerum, & temporum difficultatibus illarum Parentes, & Consanguinei ægre subvenire valent, irreperint, pro paterna, quam in omaes Christianos gerimus cura, & sollicitudine opportunum desuper remedium adhiberi volentes, ac de tua fide, prudentia, integritate, & Religionis zelo plurimam habentes in Domino fiduciam, eidem fraternitati tuæ harum serie committimus, & mandamus, ut singulorum Monasteriorum Oppidi, & Domini prædictorum redditibus, & oneribus prius diligenter inspectis, numero Monialium in quolibet Monasterio per Decreta Sacri Concilii Tridentini præscripto, præsentiumque temporum conditione mature consideratis, eadem subsidia, seu elemosynas dotalis in unoquoque ex Monasteriis hujusmodi tametsi ab Ordinariorum jurisdictione exempta, & dictæ Sedi immediate subiecta forent, imposterum contribuenda, pro tuo arbitrio, & conscientia auctoritate nostra prædicta statuas, taxes, & determines; livellis quoque, annuive præstationibus Monialium, in iisdem Monasteriis deinceps recipiendarum, quatenus necessaria, atque Religionis usu receptæ sint modum imponas, ac certam, & moderatam taxam constituas; expensas vero, seu contributiones, quas cum Moniales ad habitum, vel professionem admittuntur, sive pro conviviis, sive in utilitatem Sacristiæ, aut ipsorum Monasteriorum, non sine gravi earum Parentum, & Consanguineorum dispendio, & incommodo hæcenus fieri mos invaluit, pro tuo pariter arbitrio, & conscientia modereris, seu reformes. Nos enim quancumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem, & potestatem tibi auctoritate, & tenore prædictis tribuimus, & imperimus.

§. 5. Decernentes sic, & non aliter in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & futuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædictorum Monasteriorum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & styli etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Monasteriis, illorumque Superiorissis, Monialibus, & aliis quibusvis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVII. Martii MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Publicantur Literæ Processus die Cœnæ Domini.

XX.

Eadem Litera publicata fuere a Clem. XI. Const. ed. 1701. Mar. 24. P. 1.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Dat. 2. April. 1722. An. 1.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis Romani Pontificis vigilantia, & sollicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in Catholice fidei, & sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda, maxime elucet, nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumventionem erroris: sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitæ societate, & communione ladant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub Christo capite, ejusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, a quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur, in ædificationem, atque ita divina gratia adjuvante, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perseverent. Ob quas sane causas Romani Pontifices prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnitas est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria justitiæ arma per ministerium Summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur quibus nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & justitiam

Exordium a Pontificia sollicitudine servandi unitatem, fidem, & pacem in Ecclesia.

Excommunicantur.

Deo

Tribuitur Episcopo Constantien. facultas moderandi recensitas expensas.

Clausula.